

வரை

பொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்.

Varai

15/2/2011

Dec, 2010

அறிவேம் ஆய்நம்

12

நல்லூர்

மந்திரிமனை

PL

மறங்களைப் பாடுவேன்

30/-

பேசும் மாத்திரைகள்

முங்கில்

அறிவியல் பல்சுவை மாசிகை

Digitized by Poolaham Foundation
poolaham.org | aavaratham.org

கனியிடை ஏறிய களையும் - முற்றல்
கழையிடை ஏறிய சாறும்,
பனிமலர் ஏறிய தேனும் - காய்ச்சுப்
பாகிடை ஏறிய கவையும்,
நனிபசு பொழியும் பாலும் - தென்னை
நல்கிய குளிரின நீரும்,
இனியன என்பேன் எனினும் - தமிழை
என்னுயிர் என்பேன் கண்மார்.

-பாறதிதாசன்

உள்ளே...

உ எதுவரை..? (தொடர் கட்டுரை)	03
உ தமிழ் வட்டம்	05
உ புரட்சிக் கவி (தொடர்)	06
உ The Music on the Hill	11
உ Let's Learn to speak in English	19
உ இனிப்பும் கசப்பும்	22
உ பல்பயன் தரும்) மரங்கள் - மூங்கில்	26
உ யாருக்குக் கேட்டிருக்கும்- சிறுகதை	30
உ நல்லூர் மந்திரிமனை	32
உ மரங்களைப் பாடுவேன் - கவிஞர் வைரமுத்து	35

பேசும் மாத்திரை

எம்மில் பலர்

மாத்திரைகளை

உட்கொள்ள

மறப்பதுண்டு

அல்லது நேரம்

தவறி எடுத்துக்கொள்வதுமுண்டு.

அதிக விலைகொடுத்து வாங்கும்
மாத்திரைகள் குப்பையோடு போவது
அனேக வீடுகளில் வாடிக்கை.

மாத்திரைகளை மாற்றி
உட்கொள்வது, நேரம் தவறி
உட்கொள்வது அல்லது
உட்கொள்ளாமல் விடுவது
போன்றன நோய்களை
குணமாக்காமல் விடுவதுடன் வேறு
பாதிப்புக்களையும் கொண்டுவரும்.
வினாசன செலவும் கூட.

இதற்குத் தீர்வாகத்தான் இந்த
பேசும் மாத்திரையை புளோரிடா
பல்கலைக்கழக மருத்துவக் குழு
கண்டுபிடித்துள்ளது. இந்த
மாத்திரையை நோயாளி
உட்கொள்வதற்காக வாயருகே
கொண்டு சென்றால் (நேரம் தவறி)
அதுவே எச்சரிக்கும் "என்னை
உட்கொள்ளவேண்டாம், நான் இரவு
நேரம்தான்
உட்கொள்ளப்படவேண்டும்" என்று.
இந்த மாத்திரையுடன் இருக்கும்
மற்றொரு கருவியில் சில பதிவுகள்
இருக்கும். அதுவே எச்சரிக்கிறது.
விசேடமாகத் தயாரித்த இந்த
மாத்திரை எளிதில் சமீபாடடையக்
கூடிய மூலகங்களைப்
பயன்படுத்தியே
உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

சிந்திய குறள்கள்

கணகொடி தியழகோடு செவ்வியன் னன்
வினைபடு பவர்து கொளல்

கணகொடி - அம்பானது (வடிவினால் செவ்வியதாயிருப்பினும் செயலினால்) கொடியது. யாழ் - வீணையானது கோடு கோட்டினால் (வளைந்ததாயிருப்பினும்) செவ்விது (செயலினாற்) செவ்வியதாயிருக்கின்றது. ஆங்கன்ன - அவ்வகையே (தவம் செய்வாரையும்) கொடியர் செவ்வியர் என்பது வடிவினாற் கொள்ளாமல்) வினைபடு பாலால் - (அவரது) செயல்பட்ட பகுப்பினாலே கொளல் - அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

அம்பிற்குச் செயல் கொல்லுதல். வீணைக்குச் செயல் இசையினால் இன்பத்தைத் தருதல். அவ்வகையே தலத்தினரது செயல் பாவமாயின் கொடியரென்றும் அறமாயின் செவ்வியரென்றும் அவரை அறிந்து கொள்ளல் வேண்டும். இப்பாடலால் அவரை அறியும் வழி சொல்லப்படுகின்றது.

இவர் கூடா பொழுக்கம் உடையவர் இவர் நல்லொழுக்கம் உடையவர் என்று சொல்லப்படுகின்றது.

The cruel arrow may be straight and sharply and the sweet lute curved and shapeless. Therefore, not by the appearance but by the deeds the nature of the men judged.

-இரா வண்ணன்

பொன்மொழிகள்

1. புகழ்பெற்ற நூல்களை இப்பொழுதே படித்துவிடு, பிற்காலத்தில் உன்னால் அதைப்படிக்க முடியாமல் போனாலும் போகலாம்.
2. மனச்சாட்சியே மனிதனுக்கு நீதியையும் நேர்மையையும் போதிக்கின்றது. தனிமனிதனின் எல்லா நோக்கங்களையும், குறிக்கோள்களையும் உணர்ந்து, ஆராய்ந்து எச்சரிக்கின்றது. அதன் எச்சரிக்கையை பின்பற்றாவிட்டாலோ புறக்கணித்தாலோ அதன் எச்சரிக்கை நின்றுவிடுகின்றது. மனச்சாட்சி உங்களிடமிருந்து முற்றாகவே விலகிவிடுகின்றது. மனச்சாட்சி இல்லாவிட்டால் வாழ்வில் வெற்றிபெற முடியாது.
3. ஓர் எண்ணம் மறுபடியும், மறுபடியும் எண்ணப்படுவதனால் ஆழ் மனதிற்குள் போய் தானாகவே செயல்வடிவம் பெறுகின்றது.

க. அன்பழகன்

12 எதுவரை?

அன்பிற்கினிய இளைய
தலைமுறையினரே...

மீண்டும் உங்களை இந்த மடலில் சந்திப்பதையிட்டுப் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இனியவர்களே இந்த வருடத்தின் இறுதி நாட்களின் இனிய நத்தார் புது வருட வாத்துக்களை வழங்கிக்கொண்டு உங்களுடன் கலந்துரையாடுகின்றேன். இந்த வாழ்த்துக்கள் புதுவருடத்தில் உங்களுக்கு உங்கள் "வரை" மூலமாக வந்து சேரும்... உங்கள் எதிர்காலம் நம்பிக்கையுடன் கூடிய ஒளிமயமானதாக மலரட்டும் என்று மனமார வாழ்த்துகின்றேன். சரி சென்ற இரு மடல்களிலும் உங்கள் குழந்தைப் பருவப் பதிவுகள் பற்றிக் கலந்துரையாடினேன். இந்த மடலிலும் அந்தப் பதிவுகளின் விளைவுகள் பற்றிக் தொடருவோம்.

குழந்தைப் பருவத்தில் அன்பு, அரவணைப்பு, பாதுகாப்பு என்பவற்றுக்கு ஏற்படும் அச்சுறுத்தலானது பிள்ளைகளின் வளர்ச்சிப் படிநிலைகளில் பலத்த பின்னடைவையும், எதிர் நடத்தைக் கோலங்களையும் வெளிக்காட்டிநிற்கும். இதனை ஒவ்வொரு பெற்றோரும் தமது குழந்தைகளை வளர்க்கும்போது

கவனத்திற்கொள்வதவசியம். குழந்தைப் பருவத்தில் அதற்குக் கிடைக்கும் பாராமுகங்கள், தண்டனைகள் போன்றன அது வளர்ந்ததும் அதனால் அவனிலும் பார்க்க வயது குறைந்த, பலவீனமான பிள்ளைகளுக்கு வழங்குவதில் ஒரு குரூரத்தனமான மனப்பாங்கை அவனிடம் ஏற்படுத்திவிடும். மேலும் எதிர்க்க முடியாத சிறிய பிராணிகளைச் சித்திரவதைப்படுத்தும் அத்தீதமான வன்முறை வெளிப்பாட்டையும் கொண்டு வரத் தூண்டும். இதனால் அன்பு கிடைக்கப்பெறாது வளர்கின்ற பிள்ளை அன்பை வழங்க முடியாததாகி விடுவதைக் காணலாம். மேலும் பாதுகாப்புக் கிடைக்காது வளர்கின்ற குழந்தை சதா பயமும் அதைரியமும் கொண்ட, தன்னம்பிக்கையற்ற பிள்ளையாக வளர்வதைக் காணலாம். எதற்கும் பிறரின் தயவை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கும் தன்மை காணப்படும். தனது குடும்பத்திலேயே ஏனையோரால் ஒதுக்கப்படும் பிள்ளை வளர்ந்து பெரியவனாகும் போது நல்ல தலைமைத்துவம் இல்லாத ஒருவனாகவே காணப்படுவான்.

துரதிஷ்டவசமாக ஆக்ரோஷ
நடத்தையைக் காட்டிப் பிறரை
ஒடுக்கி அடக்கி வைப்பவனாகவும்
மாற்றிவிடுகிறான்.

எனவே துணிவும் தைரியமும்
தன்னம்பிக்கையும் ஊட்டி
வளர்க்கப்படும் பிள்ளை நல்ல
தலைவனாக ஒரு
குடும்பத்தையோ,
நிறுவனத்தையோ,
சமூகத்தையோ நிர்வகிக்க வல்ல
இலட்சிய புருஷனாகிறான். நல்ல
அன்பும் அரவணைப்பும்
தட்டிக்கொடுத்தலும் உள்ள
குழலானது நல்ல மனித நேய
முள்ள பிள்ளையை உருவாக்க

வல்லது. ஒரு பிள்ளை
நல்லவனாவதும் தீயவனாவதும்
அவனது பெற்றவர், ஆசிரியர்கள்
கைகளிலேயே தீயியுள்ளது.
ஆம்! இனிய இளைப்பாறோ... நாம்
நினைத்தால் ஒரு நல்ல
சமூகத்தை உருவாக்கலாம். ம..
எங்கள் பாரதியை மறந்து
விட்டோமா?

“நினைவு நல்லது வேண்டும்”
இதனால் நாம் நினைத்தவை
யாவற்றையும் சாதிக்கலாம்.
அடுத்த மடலில் சந்திக்கும்
வரை விடை பெறும்...

பக்தி கலிசுத்தி

ஆசிரியை, யா/ மகாஜனக் கல்லூரி

விவேக வரிகள்

தன்னம்பிக்கை கொண்டிருந்த ஒரு சிலருடைய வரலாறே உலக
சரித்திரமாகும். அத்தகைய நம்பிக்கை, உள்ளே இருக்கும்
தெய்வீகத்தை வெளியே வரவழைக்கிறது. நீ எதையும் சாதிக்க
முடியும். அளவு கடந்த ஆற்றலை வெளிப்படுத்தப் போதுமான
அளவிற்கு உண்மையாக நீ முயற்சி செய்யாத போதுதான் தோல்வி
அடைகிறாய். ஒரு மனிதனோ, ஒரு நாடோ தன்னம்பிக்கை இழந்த
உடனே அழிவு வருகிறது.

பலவீனத்திற்கான பரிசாரம், ஓயாது பலவீனத்தைக் குறித்து சிந்திப்பதல்ல. மாறாக
வலிமையைக் குறித்து சிந்திப்பதுதான். மக்களுக்கு, ஏற்கெனவே அவர்களுக்குள்
இருந்து வரும் வலிமையைப்பற்றிப் போதிப்பாயாக.

மிகப்பெரிய உண்மை இது - வலிமை தான் வாழ்வு, பலவீனமே மரணம்.

“இவனை நம்பு” அல்லது “அவனை நம்பு” என்று மற்றவர்கள் சொல்கிறார்கள்.
ஆனால் நான் சொல்கிறேன்: முதலில் உன்னிடத்திலேயே நீ நம்பிக்கை வை. அது
தான் வழி. உன்னிடத்தில் நீ நம்பிக்கை வை, எல்லா ஆற்றல்களும் உன்னுள்ளேயே
உள்ளன. அதை உணர்ந்து அந்த ஆற்றலை வெளிப்படுத்து. “நான் எதையும்
சாதிக்க வல்லவன்” என்று சொல். நீ உறுதியுடன் விஷத்தை
பொருட்டுத்தாதிருந்தால், பாம்பின் விஷமும் உன் முன் சக்தியற்றதே.

சுவாமி விவேகானந்தர்

தமிழ் வட்டம்

திரு. சு. ஆழ்வாப்பிள்ளை

சிசல்லும் சிசல்லாததற்கு செட்டியார் இருக்கிறார்

எமது கிராமத்தில் ஓர் பழமொழி
இருக்கிறது. அதனைச் சரியான
முறையில் எவ்விடத்தில்
பயன்படுத்தவேண்டும் என்று
தெரியாமலே பேசிவிடுகிறார்கள்
நம்மவர்கள். “செல்லும் செல்லாததற்கு
செட்டியார் இருக்கிறார்” என்றும்
“செல்லும் செல்லாததற்கு
செட்டியாரைக் கேள்” என்றும் இரு
மாதிரியாக பேசப்படுகிறது. ஒருவருக்கு
பண உதவி செய்வதற்கும் எப்போதும்
ஒருவர் இருப்பாராக இருந்தால்
“அவருக்கென்ன செல்லும்
செல்லாததற்கு செட்டியார் இருக்கிறார்”
என்று பண உதவி செய்பவரைக்
குறிக்கும். இது ஒரு வகை விளக்கம்.
“ஒருவருக்கு பணம் தேவைப்படின
தரமுடியுமா என்பதை அறிவதற்காக
ஒருவருடைய விருப்பத்தைக் கேள்”
என்பதும் பொருந்தும். இதற்கு ஓர்
பழைய கதையை வேடிக்கையாக
சொல்லுவார்கள்.

ஒரு செட்டி தன்னுடைய
கிராமத்தில் இருந்து வேறோர்
கிராமத்திற்கு போகவேண்டி வந்தது.
அவர் அதற்கு வழித்துணையாக ஒரு
முட்டாளையும் கூட்டிச் சென்றார்.
காட்டினூடாக பிரயாணம்
செய்துகொண்டிருந்த போது
இருட்டிவிட்டது. எனவே செட்டியாரும்
கூட்டிச் சென்றவனும் இரவைக் காட்டில்
உறங்கிக் கழித்துவிட்டு மறுநாட் காலை
புறப்படத் தீர்மானித்தனர். மூடன் தான்
காட்டுப் பாதையிலேயே

கிடந்துறங்கினான். செட்டியாரிடம்
பணம் இருந்ததனால் பாதையில்
கிடந்துறங்காமல் காட்டுக்குள்
மரமொன்றின் பக்கமாக மறைவில்
உறங்கினார்.

சாமநேரத்தில் இரவில் வழிப்பறிக்
கொள்ளைக்காரர் அந்தப் பாதையில்
வந்துகொண்டிருந்தார்கள். வழியில்
படுத்திருந்தவன் மேல்
கொள்ளைக்காரன் ஒருவனின் கால்
பட்டுவிட்டது. “என்னடா காலிலே
காய்ந்த கட்டை அடித்துவிட்டது”
என்றான் கொள்ளையனில் ஒருவன்.
இதைக்கேட்ட பாதையில் படுத்திருந்த
முட்டான் “பட்டகட்டை இடுப்பிலே நாலு
பணம் வைத்திருக்குமா?” என்று
கேட்டான். உடனே கொள்ளையர்கள்
அவனைச் சோதித்துப் பார்த்த போது
அவன் இடுப்பில் நாலு பணம்
இருக்கக்கண்டார்கள்.
கொள்ளையர்களில் ஒருவன் “இந்த காசு
செல்லுமோ செல்லாதோ” என்றான்.
உடனே முட்டான் “செல்லும்
செல்லாததற்கு செட்டியாரைக்
கேளுங்கள் அவர் பக்கத்துப் பற்றையில்
படுத்திருக்கிறார்” என்றான். உடனே
கொள்ளையர்கள் செட்டியாரிடம் சென்று
அவருடைய பணம் முழுவதையும்
கொள்ளையடித்துக் கொண்டு
சந்தோசமாக வீட்டிற்குப் போனார்கள்.
இப்போது சொல்லுங்கள் இப்பழமொழி
எச்சந்தர்ப்பத்தில் பிரயோகிக்கலாம்?
நம்மவர் பேசும் பேச்சிற்கு இப்பழமொழி
பொருந்துமா?

புரட்சிக் கவி

தரு. சு. ஆழ்வாப்பள்ளை

சிறுநாரும், வரப்பெடுத்த வயலும், ஆறு
தேக்கியநல் வாய்க்காலும், வகைப் படுத்தி
நெற்சேர உழுதுமுது பயன்விளைக்கும்
நிறையுழைப்புத் தோள்களெல்லாம் எவரின் தோள்கள்?
கற்பிளந்து மலைபிளந்து கனிகள் வெட்டிக்
கருவியெல்லாம் செய்துதந்த கைதான் யார்கை?
பொற்றுகளைக் கடல்முத்தை மணிக்கு லத்தைப்
போய் எடுக்க அடக்கியமூச் செவரின் மூச்சு?

சிறிய அழகான ஊரும், வரப்பெடுத்த வயலையும், ஆறு தேங்கிய நல்ல
வாய்க்கால் களையும் முறையாக வகைப்படுத்தி நெல் விதைத்து
பயனையெல்லாம் தந்த நிறைவான உழைப்பு மிக்க உழைத்த தோள்களெல்லாம்
எவரின் தோள்கள்? கற்பிளந்து மலைபிளந்து கனிகள் வெட்டி, தேவையான
கருவியெல்லாம் செய்து தந்த கைகள் தான் யாருடைய கைகள்? உங்கள்
கைகளா? மன்னனின் கைகளா? கடலில் இருக்கும் முத்துக்களை யெல்லாம்
எடுக்க அடக்கிய மூச்சு எவரின் மூச்சு?

அக்கால உலகிருட்டைத் தலைகீழாக்கி
அழகியதாய் வசதியாய்ச் செய்து தந்தார்!
இக்கால நால்வருணம் அன்றி ருந்தால்
இருட்டுக்கு முன்னேற்றம் ஆவ தன்றிப்
புக்க பயன் உண்டாமோ பொழுது தோறும்
புனலுக்கும் அனலுக்கும் சேற்றினுக்கும்
கக்கும்விஷப் பாம்பினுக்கும் பிலத்தினுக்கும்
கடும்பசிக்கும் இடையறா நோய்களுக்கும்

அந்த நாள் உலகத்திலிருந்த இருட்டை தலைகீழாக்கி அழகியதாக
வசதியுள்ளதாக செய்து தந்தார்கள் இந்த தொழிலாள மக்கள். அவர்கள் செய்த
உழைப்பையும், உணர்ச்சியையும் உணராத இக்கால மன்னர்கள் நால்வருணம்
என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் இருட்டுக்கு முன்னேற்றமாகுமேயன்றி
பொருந்திய நல்ல பயன்கள் உண்டாகுமோ? நாள் தோறும் மழைக்கும்,
அனலிற்கும், சேற்றினுக்கும், கக்கும் விசப் பாம்பினிற்கும், கடும் பசிக்கும்,

இடையறா நோய்களுக்கும்

பலியாகிக் கால்கைகள் உடல்கள் சிந்தும்
பச்சைரத்தம் பரிமாறி இந்த நாட்டைச்
சலியாத வருவாயும் உடைய தாகத்
தந்த தெவர்? அவரெல்லாம் இந்த நேரம்
எலியாக முயலாக இருக்கின்றார்கள்!
ஏமாந்த காலத்தில் ஏற்றங் கொண்டோனன்
புலிவேஷம் போடுகின்றான்! பொதுமக் கட்கும்
புல்லளவு மதிப்பேனும் தருகின்றானா?

இம் மக்கள் பலியாகி கால், கைகள், உடல்கள் சிந்தும் பச்சை
ரத்தத்தைப் மாறிமாறி இந்த நாட்டை சலியாத வருவாயும் உடையதாக தந்தது
யார்? இந்த ஏழைத்தொழிலாளர்கள். இவையெல்லாம் பேசுவதற்கு
உரிமையன்றி எலி போல், முயல் போல் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள்
இவ்வாறாக ஏமாற்றமடைந்த காலத்தில் ஏற்றம் கொண்டான் அரசனாக
வந்தான். பொது மக்களுக்கு புல்லிளளவேனும் மதிப்புக் கொடுக்கிறானா?

அரசனுக்கும் எனக்கு மொரு வழக்குண் டாக
அவ்வழக்கைப் பொதுமக்கள் தீர்ப்பு தேதான்
சரியென்றான், ஒப்பவில்லை! இவளும் நானும்
சாவதென்றே தீர்ப்பளித்தான், சாக வந்தோம்!
ஒரு மனிதன் தேவைக்கே இந்தத் தேசம்
உண்டென்றால், அத்தேசம் ஒழிதல் நன்றாம்!
இருவர் இதோ சாகின்றோம்! நாளை நீங்கள்
இருப்பது மெய் என்றெண்ணியிருக்கின்றீர்கள்!

மன்னனுக்கும் எனக்கும் ஒரு வழக்கு உண்டாகும் போது இந்த
நாட்டையெல்லாம் செழிப்பாக்கிய தொழிலாளர்களுக்குத் தான் அந்த
வழக்கைத் தீர்க்கும் உரிமை உண்டு. இதை மன்னன் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.
இளவரசிக்கும் எனக்கும் மன்னர் அளித்த தீர்ப்பு மரண தண்டனை. நாங்கள்
இங்கு சாக வந்தோம். தனி மனிதனுடைய தேவைக்கு மட்டும் தான் இந்தத்
தேசம் உண்டென்றால் அத்தேசம் அழிதல் நன்று. இங்கே இருவர் இதோ
சாகின்றோம். ஆனால் நாளை நீங்கள் இருப்பது மெய் என்று
எண்ணியிருக்கின்றீர்கள்.

தன்மகளுக் கெனை அழைத்துக் கவிதை சொல்லித்
தரச் சொன்னான், அவ்வாறு தருங்கா லிந்தப்
பொன்மகளும் என்னைக் காதல் எந்திரத்தால்
புலன்மாற்றிப் போட்டுவிட்டாள் ஒப்பி விட்டேன்.
என் உயிருக் கழவிலலை! அந்தோ என்றன்
எழுதாத சித்திரம்போல் இருக்கு மிந்த
மன்னுடல் வெட்டப்படுமோர் மாபழிக்கு
மனநடுக்கங் கொள்ளுகின்றேன்! இன்னும் கேளீர்

மன்னன் என்னை அழைத்து இளவரசிக்கு கவிதை சொல்லித் தரும்படி வேண்டினான். அப்படியே கவிதை சொல்லித்தருங்கால் இளவரசியும் என்மேல் கொண்ட காதலினால் புலனை மாற்றிவிட்டாள். நானும் ஒப்பிவிட்டேன். அந்தோ! என்னுயிருக்காக நான் அழவில்லை. எழுதாத சித்திரம் போல் இளவரசியின் உடல் வெட்டப்படுமோர் மாபழிக்கு மனநடுக்கம் கொள்ளுகின்றேன்.

தமிழறிந்த தால் வேந்தன் எனை அழைத்தான்
தமிழ்க்கவியென் றெனை அவளும் காத லித்தான்!
அமுதென்று சொல்லுமிந்தத் தமிழ் என் கனாவி
அழிவதற்குக் காரணமாயிருந்த தென்று
சமுதாயம் நினைத்திடுமோ? ஐயகோ! என்
தாய் மொழிக்குப் பழி வந்தால் சகிப்ப துண்டோ?
உமை ஒன்று வேண்டுகிறேன் மாசில் லாத
உயர்தமிழை உயிர்என்று போற்று மின்கன்!

தமிழைக் கற்றதனால் மன்னன் எனை அழைத்தான். இனிய தமிழ்க்கவி என்றே அவளும் என்னைக் காதலித்தாள். எல்லோரும் இந்த தமிழை அமுதம் என்று சொல்லுவார்கள். தமிழைக் கற்றதாற்றான் இந்தப்புலவனுடைய உயிர் அழியவேண்டி வந்ததே என்று சமுதாயம் எண்ணிடுமோ? ஐயகோ! என்னுடைய அமுதென்று சொல்லும் தாய் மொழிக்கு பழுது ஏற்பட்டால் என்னால் சகிக்க முடியுமா? பேரன்பு கொண்ட பெரியோரே உங்களை ஒன்று வேண்டுகின்றேன். மாசில்லா இந்த உயர் தமிழை உங்கள் உயிர் என்று போற்றுங்கள்! வாழ்த்துங்கள்!

அரசனுக்குப் பின்னிந்தத் தூய நாட்டை
ஆளுதற்குப் பிறந்த ஒரு பெண்ணைக் கொல்ல
அரசனுக்கோ அதிகாரம் உங்களுக்கோ?
அவ்வரசன் சட்டத்தை அவம தித்தான்!
சிரம் அறுத்தல் வேந்தனுக்குப் பொழுது போக்கும்
சிறியகதை! நமக்கெல்லாம் உயிரின் வதை!
அரசன்மகள் தன்னாளில் குடிகட் கெல்லாம்
ஆளுரிமை பொதுவாக்க நினைத்தி ருந்தான்!

அரசனுக்குப் பின் இந்தத் தூயநாட்டை ஆளுதற்குப் பிறந்த ஒரு பெண்ணை கொல்ல அரசனுக்கோ? அல்லது உங்களுக்கோ? அரசன் சட்டத்தை அவமதிக்கிறான். மன்னர்களுக்கு சிரம் அறுத்தல் என்பது பொழுது போக்கும் சிறியகதை, நமக்கெல்லாம் உயிரின் வதை. இளவரசி வரப்போகும் தன்னுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் பொதுவுடைமை நாடாக ஆக்க எண்ணியிருந்தாள்.

ஐயகோ சாகின்றான்! அவனரிக் காப்பீர்!
அழகிய என் திருநாடே! அன்பு நாடே!
வையகத்தில் உன் பெருமை தன்னை, நல்ல
மணிநதியை, உயர்குன்றைத் தேனை அள்ளிப்

பெய்யுநறுஞ் சோலையினைத் தமிழாற் பாடும்
பேராவல் தீர்ந்ததில்லை! அப்போ ராவல்
மெய்யிதயம் அறுபடவும், அவ்வி ரத்த
வெள்ளந்தான் வெளிப்படவும் தீரு மன்றோ?

ஐயகோ! இளவரசி இறக்கப்போகின்றாள்! அவளைக் காப்பீர்! என் அழகிய பெருமை பொருந்திய நாடே! அன்பு நாடே! உன்னுடைய சிறப்பை அங்கிருக்கும் மணி நதியை உயர்ந்த வளம் பொருந்திய மலைகளை, பெய்யுநறுஞ் சோலையினை, இன்னும் தமிழாற்பாடும் பேராவல் தீர்ந்ததில்லை. அந்தப் பேராவலின் இதயம் அறுபட்டு அவ்வி ரத்த வெள்ளந்தான் வெளிப்படவும் தீருமோ இந்த ஆசை.

வாழியென் நன்னாடு பொன்னா டாக!
வாழியநற் பெருமக்கள் உரிமை வாய்ந்தே
வீழியபோய் மண்ணிடையெ விண்வீழ் கொள்ளி
வீழ்வது போல் தனித்தாளும் கொடிய ஆட்சி!
ஏழையினேன் கடைசிமுறை வணக்கம் செய்தேன்!
என்பெரியீர், அன்னையீர் ஒரு கின்றேன்!
ஆழ்க என்றன் குருதியெல்லாம் அன்பு நாட்டில்
ஆழ்க என்றான்! தலை குனிந்தான் “கத” தியின் கீழ்!

வாழிய என்னாடு பொன்னாடாக! பெருமக்கள் எல்லாம் உரிமை வாய்த்தே வாழ்க! வானிலிருக்கும் நட்சத்திரப்பிளம்பு வந்து அழிப்பது போல் தனி மனிதன் கொடிய ஆட்சி அழியட்டும். கடைசியாக ஏழையினென் உங்களுக்கு வணக்கம் செய்கின்றேன். என் பெரியோரே, தாய்மாரே நான் இறக்கப்போகிறேன். என்னுடைய அன்பு நாட்டில் என்னுடைய இரத்தம் படியட்டும்“ என்று சொல்லிக் கொண்டு பலிபீடத்தில் தலைகுனிந்தாள்.

படிகத்தைப் பாலாபி ஷேகம் செய்து
பார்ப்பதுபோல் அமுதவல்லி கண்ணீர் வெள்ளம்
அடிசோர்தல் கண்டார்கள் அங்கி ருந்தோர்!
ஆவென்று கதறினாள்! அன்பு செய்தோர்
படிமீது வாழாரோ என்று சொல்லிப்
பதைபதைத்தாள் இதுகேட்ட தேச மக்கள்
கொடிதென்றார்! கொடுவாளைப் பறித்தார் அந்த
கொலையாளர் உயிர்தப்ப ஓட லானார்!

உருவத்தை பாலால் குளிக்க வைத்துப் பார்ப்பது போல் அமுதவல்லியின் கண்களிலிருந்து நீர் சொரிந்தது. இளவரசி சோர்வடைந்து விழுவதை அங்கு நின்றவர்கள் கண்டார்கள். “ஆ” என்று கதறினாள் “அன்புடையவர்கள் இந்தப் பூமியில் வாழ்கின்றார்களா?” என்று சொல்லிப் பதைபதைத்தாள். இதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த மக்கள் கூட்டம் “கொடுமை...

கொடுமை!" என்று சத்தம் செய்தார்கள். இளவரசி உதாரன் இருவரையும் கொலை செய்ய வந்த கொலைஞர்களின் கொடுமையான வாளைப் பறித்தார்கள். அந்தக் கொலையாளர்கள் உயிர் தப்பி ஓடலானார்.

கவிஞனுக்கும் காதலிக்கும் மீட்சி தந்தார்!
காவலன் பால் தூதொன்று போகச் சொன்னார்
புவியாட்சி தனி உனக்குத் தாரோம் என்று
போயுரைப்பாய் என்றார்கள்! போகா முன்பே,
செவியினியே ஏறிற்று, போனான் வேந்தன்!
செல்வமெலாம் உரிமையெலாம் நாட்டா ருக்கே
நவையின்றி யெய்துதற்குச் சட்டம் செய்தார்!
நலிவில்லை! நலமெல்லாம் வாய்ந்த தங்கே!

கவிஞனுக்கும் காதலிக்கும் மக்கள் மீட்சி கொடுத்தார்கள். "புவியாட்சி தனியாக உனக்குத் தர முடியாது" என்று சொல்லும் படியாக அங்கு நின்றவர்களிடம் தூதனுப்பினார்கள். இவையெல்லாம். மன்னனுக்குத் தெரிந்துவிட்டது. இந்தத் தூது செல்வதற்கு முன்னதாகவே மன்னனுடைய செவிக்கு ஏறிவிட்டது. மன்னன் அரசினைத் துறந்தான் செல்வமெல்லாம், உரிமையெல்லாம் தேச மக்களுக்கே ஆனது. கேடில்லாமல் மக்கள் அரசை நடத்துவதற்கு பொதுமக்களே சட்டத்தை ஆக்கினார்கள். நாட்டில் இப்போது நலிவொன்றுமில்லை. நாட்டில் நலமெல்லாம் உருவானதங்கே.

மற்றும்

அறிந்துகொள்வோம்

ஹெலிவுட் படத்திற்கு முதன் முதலில் இசை அமைத்த இந்தியர் யார்? -

வித்யாசாகர்

தோவரங்களில் ஒளிச்சேர்க்கையின் போது வெளிவிடப்படும் வாயு எது? -

ஓட்சிசன்

தென்னிந்தியாவின் நுழைவாயில் என அழைக்கப்படும் நகரம்? - சென்னை

இலங்கையின் தலை நகரம்? - கொழும்பு

இரத்தச் சுற்றோட்டத்தை முதலில் கண்டுபிடித்தவர்? - வில்லியம் ஹார்வெ

உயர் நீதிமன்ற நிதிபதிகளின் ஓய்வு வயது? - 62

"மனிதன் ஒரு அரசியல் மிருகம்" எனக் கூறியவர் யார்? - அரிஸ்டாட்டில்

புற்றுநோயைக் கண்டுபிடித்தவர் யார்? - ரொபர்ட் வொய்ஸ் பிளி

இலங்கையின் முதற் பெண் பிரதமர் யார்? - ஸ்ரீமதோ பண்பர நாயக்க

போர்க்களம் என வர்ணிக்கும் நாடு எது? - பெல்லியம்

சேந்தன், கொக்குவின்

Sylvia Seltoun ate her breakfast in the morning-room at Yessney with a pleasant sense of ultimate victory, such as a fervent Ironside might have permitted himself on the morrow of Worcester fight. She was

and usually she had just managed to come through winning. And now she felt that she had brought her hardest and certainly her most important struggle to a successful issue. To have married Mortimer Seltoun,

Short story

The Music

on the Hill

scarcely pugnacious by temperament, but belonged to that more successful class of fighters who are pugnacious by circumstance. Fate had willed that her life should be occupied with a series of small struggles, usually with the odds slightly against her,

"Dead Mortimer" as his more intimate enemies called him, in the teeth of the cold hostility of his family, and in spite of his unaffected indifference to women, was indeed an achievement that had needed some determination and adroitness to carry through; yesterday she had

By Saki

Saki, 1870-1916

Biographical note

Hector Hugh Munro, better known by the pen name Saki.

British writer, whose witty and sometimes macabre stories satirized Edwardian society and culture. He is considered a master of the short story and is often compared to O. Henry and Dorothy Parker. His tales feature delicately drawn characters and finely judged narratives.

In addition to his short stories (which were first published in newspapers, as was the custom of the time, and then collected into several volumes) he also wrote a full-length play, The Watched Pot, in collaboration with Charles Maude; two one-act plays; a historical study, The Rise of the Russian Empire, the only book published under his own name; a short novel, The Unbearable Bassington; the episodic The Westminster Alice (a Parliamentary parody of Alice in Wonderland), and When William Came, subtitled A Story of London Under the Hohenzollerns, an early alternate history. He was influenced by Oscar Wilde, Lewis Carroll, and Kipling, and himself influenced A. A. Milne, Noël Coward, and P. G. Wodehouse.

brought her victory to its concluding stage by wrenching her husband away from Town and its group of satellite watering-places and "settling him down," in the vocabulary of her kind, in this remote wood-girt manor farm which was his country house.

"You will never get Mortimer to go," his mother had said carpingly, "but if he once goes he'll stay; Yessney throws almost as much a spell over him as Town does. One can understand what holds him to Town, but Yessney--" and the dowager had shrugged her shoulders.

There was a sombre almost savage wildness about Yessney that was certainly not likely to appeal to town-bred tastes, and Sylvia, notwithstanding her name, was accustomed to nothing much more sylvan than "leafy Kensington." She looked on the country as something excellent and wholesome in its way, which was apt to become troublesome if you encouraged it overmuch. Distrust of townlife had been a new thing with her, born of her marriage with Mortimer, and she had watched with satisfaction the gradual fading of what she called "the Jermyn-Street-look" in his eyes as the woods and heather of Yessney had closed in on them yesternight. Her will-power and strategy had prevailed; Mortimer would stay.

Outside the morning-room windows was a triangular slope of turf, which the indulgent might call a lawn, and beyond its low hedge of neglected fuschia bushes a steeper slope of heather and bracken dropped down into cavernous combs overgrown with oak and yew. In its wild open savagery there seemed a stealthy linking of the joy of life with the terror of unseen things. Sylvia smiled complacently as she gazed with a School-of-Art appreciation at the landscape, and then of a sudden she almost shuddered.

"It is very wild," she said to Mortimer, who had joined her; "one could almost think that in such a place the worship of Pan had never quite died out."

"The worship of Pan never has died out," said Mortimer. "Other newer gods have drawn aside his votaries from time to time, but he is the Nature-God to whom all must come back at last. He has been called the Father of all the Gods, but most of his children have been stillborn."

Sylvia was religious in an honest, vaguely devotional kind of way, and did not like to hear her beliefs spoken of as mere aftergrowths, but it was at least something new and hopeful to hear Dead Mortimer speak with such energy and conviction on any subject.

"You don't really believe in Pan?" she asked incredulously.

"I've been a fool in most things," said Mortimer quietly, "but I'm not such a fool as not to believe in Pan when I'm down here. And if you're wise you won't disbelieve in him too boastfully while you're in his country."

It was not till a week later, when Sylvia had exhausted the attractions of the woodland walks round Yessney, that she ventured on a tour of inspection of the farm buildings. A farmyard suggested in her mind a scene of cheerful bustle, with churns and flails and smiling dairymaids, and teams of horses drinking knee-deep in duck-crowded ponds. As she wandered among the gaunt grey buildings of Yessney manor farm her first impression was one of crushing stillness and desolation, as though she had happened on some lone deserted homestead long given over to owls and cobwebs; then came a sense of furtive watchful hostility, the same shadow of unseen things that seemed to lurk in the wooded combs and coppices. From behind heavy doors and shuttered windows came the restless stamp of hoof or rasp of chain halter, and at times a muffled bellow from some stalled beast. From a distant corner a shaggy dog watched her with intent unfriendly eyes; as she drew near it

slipped quietly into its kennel, and slipped out again as noiselessly when she had passed by. A few hens, questing for food under a rick, stole away under a gate at her approach. Sylvia felt that if she had come across any human beings in this wilderness of barn and byre they would have fled wraith-like from her gaze. At last, turning a corner quickly, she came upon a living thing that did not fly from her. A stretch in a pool of mud was an enormous sow, gigantic beyond the town-woman's wildest computation of swine-flesh, and speedily alert to resent and if necessary repel the unwonted intrusion. It was Sylvia's turn to make an unobtrusive retreat. As she threaded her way past rickyards and cowsheds and long blank walls, she started suddenly at a strange sound - the echo of a boy's laughter, golden and equivocal. Jan, the only boy employed on the farm, a tow-headed, wizen-faced yokel, was visibly at work on a potato clearing half-way up the nearest hill-side, and Mortimer, when questioned, knew of no other probable or possible begetter of the hidden mockery that had ambushed Sylvia's retreat. The memory of that untraceable echo was added to her other impressions of a furtive sinister "something" that hung

around Yessney.

Of Mortimer she saw very little; farm and woods and trout-streams seemed to swallow him up from dawn till dusk. Once, following the direction she had seen him take in the morning, she came to an open space in a nut copse, further shut in by huge yew trees, in the centre of which stood a stone pedestal surmounted by a small bronze figure of a youthful Pan. It was a beautiful piece of workmanship, but her attention was chiefly held by the fact that a newly cut bunch of grapes had been placed as an offering at its feet. Grapes were none too plentiful at the manor house, and Sylvia snatched the bunch angrily from the pedestal. Contemptuous annoyance dominated her thoughts as she strolled slowly homeward, and then gave way to a sharp feeling of something that was very near fright; across a thick tangle of undergrowth a boy's face was scowling at her, brown and beautiful, with unutterably evil eyes. It was a lonely pathway, all pathways round Yessney were lonely for the matter of that, and she sped forward without waiting to give a closer scrutiny to this sudden apparition. It was not till she had reached the house that she discovered that she had dropped the bunch of grapes in

her flight.

"I saw a youth in the wood today," she told Mortimer that evening, "brown-faced and rather handsome, but a scoundrel to look at. A gipsy lad, I suppose."

"A reasonable theory," said Mortimer, "only there aren't any gipsies in these parts at present."

"Then who was he?" asked Sylvia, and as Mortimer appeared to have no theory of his own she passed on to recount her finding of the votive offering.

"I suppose it was your doing," she observed; "it's a harmless piece of lunacy, but people would think you dreadfully silly if they knew of it."

"Did you meddle with it in any way?" asked Mortimer.

"I - I threw the grapes away. It seemed so silly," said Sylvia, watching Mortimer's impassive face for a sign of annoyance.

"I don't think you were wise to do that," he said reflectively. "I've heard it said that the Wood Gods are rather horrible to those who molest them."

"Horrible perhaps to those that believe in them, but you see I don't," retorted Sylvia.

"All the same," said Mortimer in his even, dispassionate tone, "I should avoid the woods and orchards if I were you, and give a

wide berth to the horned beasts on the farm."

It was all nonsense, of course, but in that lonely wood-girt spot nonsense seemed able to rear a bastard brood of uneasiness.

"Mortimer," said Sylvia suddenly, "I think we will go back to Town some time soon."

Her victory had not been so complete as she had supposed; it had carried her on to ground that she was already anxious to quit.

"I don't think you will ever go back to Town," said Mortimer. He seemed to be paraphrasing his mother's prediction as to himself.

Sylvia noted with dissatisfaction and some self-contempt that the course of her next afternoon's ramble took her instinctively clear of the network of woods. As to the horned cattle, Mortimer's warning was scarcely needed, for she had always regarded them as of doubtful neutrality at the best: her imagination

unsexed the most matronly dairy cows and turned them into bulls liable to "see red" at any moment. The ram who fed in the narrow paddock below the orchards she had adjudged, after ample and cautious probation, to be of docile temper; today, however, she decided to leave his docility untested, for the usually tranquil

beast was roaming with every sign of restlessness from corner to corner of his meadow. A low, fitful piping, as of some reedy flute, was coming from the depth of a neighbouring copse, and there seemed to be some subtle connection between the animal's restless pacing and the wild music from the wood. Sylvia turned her steps in an upward direction and climbed the heather-clad slopes that stretched in rolling shoulders high above Yessney. She had left the piping notes behind her, but across the wooded combs at her feet the wind brought her another kind of music, the straining bay of hounds in full chase. Yessney was just on the outskirts of the Devon-and-Somerset country, and the hunted deer sometimes came that way. Sylvia could presently see a dark body, breasting hill after hill, and sinking again and again out of sight as he crossed the combs, while behind him steadily swelled that relentless chorus, and she grew tense with the excited sympathy that one feels for any hunted thing in whose capture one is not directly interested. And at last he broke through the outermost line of oak scrub and fern and stood panting in the open, a fat September stag carrying a well-furnished head. His obvious course was to drop down to

the brown pools of Undercombe, and thence make his way towards the red deer's favoured sanctuary, the sea. To Sylvia's surprise, however, he turned his head to the upland slope and came lumbering resolutely onward over the heather. "It will be dreadful," she thought, "the hounds will pull him down under my very eyes." But the music of the pack seemed to have died away for a moment, and in its place she heard again that wild piping, which rose now on this side, now on that, as though urging the failing stag to a final effort. Sylvia stood well aside from his path, half hidden in a thick growth of whortle bushes, and watched him swing stiffly upward, his flanks dark with sweat, the coarse hair on his neck showing light by contrast. The pipe music shrilled suddenly around her, seeming to come from the bushes at her very feet, and at the same moment the great beast slewed round and bore directly down upon

her. In an instant her pity for the hunted animal was changed to wild terror at her own danger; the thick heather roots mocked her scrambling efforts at flight, and she looked frantically downward for a glimpse of oncoming hounds. The huge antler spikes were within a few yards of her, and in a flash of numbing fear she remembered Mortimer's warning, to beware of horned beasts on the farm. And then with a quick throb of joy she saw that she was not alone; a human figure stood a few paces aside, knee-deep in the whortle bushes.

"Drive it off!" she shrieked. But the figure made no answering movement.

The antlers drove straight at her breast, the acrid smell of the hunted animal was in her nostrils, but her eyes were filled with the horror of something she saw other than her oncoming death. And in her ears rang the echo of a boy's laughter,

Thought

"Believe and trust your imagination and visualization, for sure it will get you where you wanted to be."

"Failure is nothing but tasting a fruit while climbing the tree of success."

நேர்த்தியாய் எழுதுவோம்

போட்டி இல. 12

ஒருவருட சந்தாவை வெல்லுங்கள்

உலக நீதி என்ற நூலை யாற்றவர் உலகநாதர் ஆவர். இந்நூலின் கடைசிச் செய்யுளின் மூலம் இது தெரியவருகிறது. அவருடைய காலம், வரலாறு முதலிய விபரங்கள் தெரியவில்லை. இவர் ஒரு முருக பக்தர் என்பது பாடல்களின் மூலம் தெரியவருகிறது. இவருடைய பாடல்களின் இறுதியிலெல்லாம் முருகன் இசை பாடுவதால் இவர் முருக பக்தர் என்பது தெளிவு. வேறு எந்தக் கடவுளைப் பற்றியும் அவர் பாடவில்லை.

உலக நீதி என்ற நூல் உலக மக்களுக்குப் பொதுவான நீதியைச் சொல்கின்றன. இதில் 13 ஆசிரிய விருத்தப் பாக்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு விருத்தத்திலுமுள்ள ஒவ்வொரு அடியும் ஒரு நீதியைச் சொல்கிறது.

பன்வந்தோர் இப்பாடலுக்கு இவருடைய பெயரையே முன்வைத்து உலக நீதி என்ற பெயரைக் கொடுத்தார்கள்.

உலக நாதரால் எழுதப்பட்டமையாலும் உலகத்திற்கு வேண்டிய நீதியென்பதாலும் உலக நீதி என்று இரு பொருள் படக் கொள்ளப்படுகிறது.

மாணவர்களே! மேலே

தரப்பட்டுள்ள பத்திகள் எழுத்துப்

பிழைகளையோ அல்லது

இலக்கணப் பிழைகளையோ

கொண்டவை. இவற்றைத் திருத்தி

எழுதி, மறுபக்கத்தில் உள்ள

நறுக்கினையும் பூரணப்படுத்தி எழுது

முகவரிக்கு 05.02.2011 இற்கிடையில்

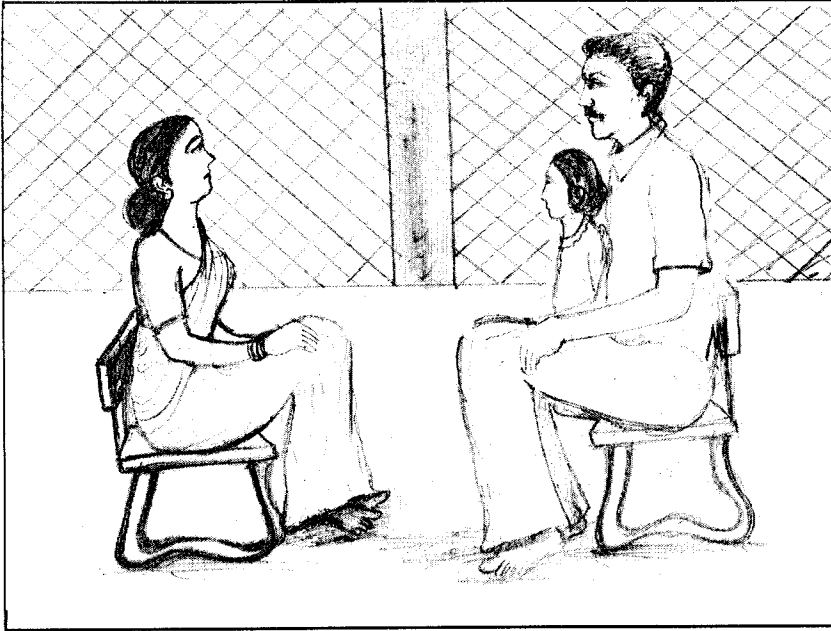
அனுப்பிவைங்கள். சரியான விடை

எழுதி அனுப்பும் அதிஷ்டசாலி

மாணவருக்கு பரிசாக (ஒருவருட

சந்தா) 12 வரை மாசிகைகள்

அனுப்பிவைக்கப்படும்

my daughter in Nursery B division.

Receptionist: Please go to room number 14 on the ground floor.

Mr.Ragulan: May I speak to Mrs.S.Kokulan please.

Class teacher: I am Mrs.Kokulan. What can I do for you?

Mr.Ragulan: I am Ragulan. My daughter Mekala studying in your class. She asked me to see you today.

Class teacher: Yes, please sit down. Today is the Parent

- Teacher Meeting Day. Therefore, I had asked all the students to bring their parents today.

Mr.Ragulan: I am sorry. I couldn't come last time, as I was quite busy in my business.

Class teacher: It's all right. In reality, the Parent - Teacher Meeting Day provides an opportunity to exchange information about the progress of the students.

Mr.Ragulan: I think this is a very

good system. How is my daughter, madam?

Class teacher: Mr.Ragulan, your daughter is very good in all the subjects. I am pleased to tell you that she is an above average student in my class.

Mr.Ragulan: Thank you, madam.

Class teacher: But sometime I feel that although she is good in English, yet she isn't not good at English speaking.

Mr.Ragulan: I have also noticed this thing that although she understands well, yet she doesn't speak English.

Class teacher: I would suggest that you should speak to her in English at your home also, so that she can pick up speaking

small sentences.

Mr.Ragulan: Does she do her homework properly?

Class teacher: Oh! She is always regular in doing her homework.

Mr.Ragulan: How is she in the games?

Class teacher: I think she should take more interest in the games. But overall I am quite satisfied with her progress in the class.

Mr.Ragulan: Madam, thank you for your good report and the advice. We shall do our best to improve her English speaking and also ask her to take more interest in the games.

Class teacher: Thank you Mr.Ragulan for your visit.

Children's Hour

Between the dark and the daylight
When the night is beginning to lower
Comes a pause in the day's occupations
That is known as the children's hour

- LONGFELLOW

To Varai Readers

A New Parallel Letter Series By
Prof. A.V. Maniyasagar

Pick & Choose BUSINESS LETTERS

Highlights

Part I - Financial Letters

Part II - Commercial Letters

Part III - Managerial Letters

Concise, Clear and Convincing Letters
for All Type of Business
Correspondence

From January 2011 Onwards

விருப்பத்தறிவு
வியாபாரக் கடிதங்கள்

இனிப்பும் கசப்பும்

அன்றாடம் வாழ்க்கையிலே,

“உண்மை கசப்பாயிருக்கிறதோ?”

“படிப்பதென்றால் அலறுவது
வேப்பங்காய்” (விருப்பமின்மை என்ற
அந்நத்தில்)

“காப்பாண மருந்து ஆனால்
ருணமகவேண்டும் என்பதற்காக
சாப்பிடுகிறேன்”

“பரீட்சையில் சித்திபெற்று
இனிப்பான செய்தி கிடைத்தது”

“காரியம் நடக்கவேண்டும்
என்பதற்காக இனிமேல் இனிப்பைப்
பேசினாள்”

என்பவை போன்ற வசனங்களை
சர்வசாதாரணமாக நாம்
கேட்டுக்கொண்டே இருக்கிறோம்.

அறுதலை உணவு என்று
புல்லாண்டு காலமாக எம்மவர்
மத்தியில் கவையற்றிய விளக்கம்
உவந்து. எவிலும் இவற்றால் இனிப்பு,
கசப்பு என்ற இருகவையகளை
முன்னணியில் எவர் வரையிலும்
உபயோகிக்கப்படுவதை
அவதானியம் முடிவிறது. இதிலும்
இவை உணவு விடயத்தில்
மட்டுமல்லாது உணர்வுகளின்
வெளிப்பாடாகவும் அதிகம்
பாலவையில் இருப்பதையும்
காளாமுகிறது. விருப்பமின்மையை
கசப்பாகவும் விருப்பமின்மை
இனிப்பாகவும் உவமாள்ப்படுத்துவது
அன்று முதல் தொடர்வதையும்

பார்க்கிறோம்.

எமது நாக்கு எல்லாச்
சுவைகளையும் ஏற்றும் தன்மையதே.
அது தனக்காக எந்தச் சுவையையும்
விரும்பிக் கேட்பதில்லை. மேலும்
உடல் நலத்திற்கு எல்லாச்
சுவைகளும் தேவையாகும்.
ஏனெனில் எல்லா உணவுப்
பொருட்களும் இனிப்பு, கசப்பு என்ற
இருகவையகளுக்கும் மட்டும்
அடங்கிவிடவில்லை. எனவே
உடலிற்குத் தேவையான
கூட்டத்திற்கு கவையகளைத் தவிர்ப்பு
செய்வது சரியான செயலாகக்
கொள்ளமுடியாது.

சித்த மருந்துவ முறையில் லாடி
பார்ப்பது ஒரு முக்கிய அம்சமாகும்.
மணிக்மட்டில் பார்ப்பதும்
நடியாவது வலது கைக்கு முன்று
இடது கைக்கு முன்று என ஆறு
உள்ளு. வாதம், பித்தம், கபம் என்ற
முப்பெரும் பகுதிகளுக்குள்
நோய்களை வகைப்படுத்தி அவற்றில்

பிரதிபலிப்பை மணிக்கட்டில் உள்ள நாடிகளில், தேர்ச்சிபெற்ற வைத்தியர்கள் உணர்ந்து கொள்வார்கள். நாடிகளில் ஏற்படும் மாற்றத்தைப்பொறுத்து அதற்கேற்ற விதத்தில் மருந்து, பத்தியம் வரையறுக்கப்படும்.

இருப்பினும் மக்களது பாவனையில் கசப்பினை ஒரு வேண்டத்தகாத பொருளாகவும் இனிப்பு மனதுக்கு இதமானதாகவும் கருதுகிறார்கள். அதன் வெளிப்பாடுதான் நாம் முன் குறிப்பிட்டது போன்ற பேச்சுக்கு காரணமாகின்றது.

நீரிழிவு நோயுள்ளவர்கள் இனிப்பானவற்றைத் தவிர்க்க வேண்டும். இல்லையேல் வியாதியை முற்றவைப்பதாகவே முடியும். பாகற்காய் கசப்பானதுதான். ஆனால் நீரிழிவுக்கு சிறந்ததெனக் கூறப்படுகிறது. இனிப்பான பண்டங்களால் பற்களும் பழுதடைகின்றன என்பது ஆராய்ச்சியில் காணப்பட்ட தொன்றாகும். ஆனால் கசப்பான பண்டங்களால் உடலுக்கு ஊறு வருவதாக இதுவரை எங்கும் கூறப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இதுபற்றிக் கூறிக்கொண்டே போகலாம். ஆனால் இங்கு எழுப்பப்படும் வினா - இவ் வழக்கம் எப்படி, எப்போது ஏற்பட்டது என்பதுதான்.

இன்று மேற்குநாட்டு

வைத்தியத்தியர்களும் நம்நாட்டு சித்த மருத்துவ முறைகளின் சிறப்பினை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். சித்த மருத்துவத்தில் உணவே மருந்து என்பதும் ஒரு தத்துவமாகக் கொள்ளப்படுவதுண்டு. சுவைகளை வகைப்படுத்தி ஒவ்வொரு சுவையும் ஒவ்வொரு ஊட்டமாகக் கொள்ளப்படலாம். இதனடிப்படையில் ஆறு நாடிகளுக்கும் ஆறு சுவைகளையும் ஏற்றவிதமாகக் கொண்டு ஊட்டத்தின் அளவினை அனுமானிக்க உதவுவதாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

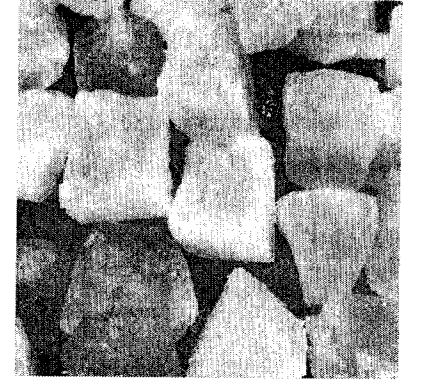
நாடியானது மணிக்கட்டில் பெருவிரல் பக்கத்தில் உள்ளங்கை முடிந்து முன்கை ஆரம்பமாகும் இடத்தில் அவதானிக்கப்படுகிறது. பெருவிரலுக்கு அடியில் முன்கையில் உள்ள மொழியின் அருகிலேயிருந்து மேல் நோக்கி வாதநாடி, பித்தநாடி, சிலேட்டும நாடி என்ற ஒழுங்கில் காணப்படுகிறது. இது இரு கைகளுக்கும் பொருந்தும். இதன்படி, சுவைகள் ஒவ்வொன்றும் பின்வருமாறு அமைகின்றன:

நாடிகள்	வலது		இடது	
	தாது	சுவை	தாது	சுவை
வாதம்	இரத்தம்	துவர்ப்பு	கொழுப்பு	புளிப்பு
பித்தம்	எலும்பு	உப்பு	நரம்பு	கசப்பு
சிலேட்டுமம்	தசை	இனிப்பு	உமிழ்நீர்	காரம்

எமது உடலின் தாதுக்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு சுவையை ஆளுகின்றன. மேலும் ஒரு விடயத்தை நாம் அறியவேண்டும். நாவில் தெரியும் சுவையைக்கொண்டு அதன்தன்மையை நாம் சரிவரக் கண்டுகொள்ள இயலாது. உதாரணமாக, தேன் நாவிற்கு இனிப்பானதாகத் தெரிந்தாலும் அதன் தன்மை கசப்புத்தான். அதனாற்றான் “தேன்போல இனிக்கப்படுகினார்” என்பதை நம்முடியாதவரின் பேச்சாக அன்று அர்த்தப்படுத்தினார்களோ?

கசப்பின் முக்கியத்துவம் கருதி அதாவது அது வழங்கும் ஊட்டத்தின் தேவைக்காகவே சித்த மருத்துவத்தில் தேனுக்கு அதிக மதிப்பளிக்கப்படுகிறது.

மேற்படி அட்டவணையின்படி, நமது நரம்பு சம்பந்தப்பட்ட வரை கசப்பான உணவு வகைகள் அவசியமாகிறது. தசைவளர்ச்சிக்கு இனிப்பு தேவையாகிறது. இன்று நரம்புடன் தொடர்புபட்ட நோய்கள் அதிகரித்துக் காணப்படுவதற்கு அதற்குத் தேவையான ஊட்டமுள்ள உணவு எடுத்துக்கொள்ளாததே காரணமாகும். இதற்காக தசைவளர்ச்சி தேவையில்லை என்பதல்ல. தசைவளர்ச்சி ஓரளவிற்கு இருந்தாலே போதும். மேலும் அதனை வேண்டிய நேரங்களில் புதிப்பித்துக்கொள்ளலாம். ஆனால்

நமது நரம்பு மண்டலம் அப்படியானதல்ல. சிலசமயங்களில் மீட்டுக்கொள்ள முடியாத அளவிற்குப் பாதிப்பு ஏற்படலாம்.

இன்றைய பாதிப்பிற்கு எமது பழக்க வழக்கங்களே காரணமாகும். குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே இனிப்பு உகந்ததொன்றாகவும், கசப்பு ஏற்கப்பட முடியாததொன்றாகவும் மனதில் பதிய வைக்கப்படுகிறது. கசப்பான மருந்து சாப்பிட்டவுடன் அதை மாற்ற இனிப்பினை வழங்குவது தவறல்ல. ஆனால் இது நடைமுறைப் பழக்கத்தால் ஏற்பட்ட ஒன்றே தவிர காரணமெதுவும் அங்கில்லை. சிறு வயது முதலே எல்லாச் சுவைகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து வந்திருந்தால் இப்படியான நிலை இன்றிருக்காது.

இனிப்பு தசை வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுகிறது. தசைகள் வலுவாக இருந்தாலே உடற் சோர்வின்றி இயங்கமுடியும். (சோர்வு என்பது வேறு, சோம்பல் என்பது வேறு

புனிதப்பெருந்திரு

“உனக்கென்ன
புனிதப்பா?”

கொழுப்பு அதிகரித்து
விட்டது என்பதான்

என்பதை இவ்வு நோக்கமேனும்பு

காரம் (உறையு) ஒன்றை தேவை.
நீர் பேசியவளவு அருந்திவந்தனான்
காரத்தின் அளவு சிறிது
குறைவானாம். உமிழ்நீர் சுரப்பிற்கு
காரம் தேவை. ஆனால்
அதிகமானால் வேறு உடல்
உபாதைகளுக்கு உழிவதற்கும்.

ஒவ்வொரு காலங்களின் அவசியம்
என்ன என்பவற்றைப் மேற்படி
அட்டவணனியிலிருந்து அறிய
முடியும்.

வேம்பு ஒரு மருத்துவம்
என்கின்றோம். வேம்பின்
அணுவீழ்வுப் பருவிகளிலே
மனிதனுக்குப் பயன்படக் கூடியன.
இது ஒரு நோய் நீக்கி என்பதனை,
அம்மரத்தில் ஒட்டுவதால்
பரமாமயிலிருந்தும், மேம்பாற்
பின்னாக்கு சிறந்த கிருமிகளினி
என்பதிலிருந்தும் அறியலாம். அதன்
பாகங்கள் உண்ணக்கூடிய வேம்பிப்
பாவனையும் உணர்ந்தவாகும்.
வேம்பின் பயனை எழுதுவதானால்
அது ஒரு தனித் தட்டுறையாகிலும்.
இத்தனை சிறப்புப் பெற்ற வேம்பு
கொள்ளுள்ள கண்காணப்படுத்தான்.

அடுத்து வெறுப்புக்குள்ளான
கண்காணிப்பு.

“அவருக்கு இப்ப கொஞ்சம்

கருத்திலே இப்படியான பேச்சுக்கள்
அமைவதுண்டு. உண்மைதான்.
கொழுப்பு அதிகமாகக்கொடுத
தவிர, தேவையில்லை என்பதல்ல.
இங்கும் புனிதப்பெருந்திரு
கடாகாது என்பது போன்ற
உணர்வின் வெளிப்பாட்டேயே
“நமசிவாய திராட்சைப்பழமும்” என்ற
உருவாக்கியுள்ளது.

இதுபோல இனிப்பின்
தனிமையை முதுமைப்படுத்தும்
எவ்வளவோ விடயங்கள்
தொன்றுதொட்டு வருகின்றமைக்கு
ஏதாவது காரணம் உண்டா?

ஒவ்வொரு காலையுடைய
பனிப்பங்களின் தேவையும் உடலிற்கு
முக்கியமானதாகவே இருப்பதால்
ஒரு காலக்கு மட்டும் இத்தனை
முக்கியத்துவம் கொடுப்பது
என்னால்?

இனிப்புச் சுவையையே
விருப்பத்தவர்களும் “இனிப்பிற்கு,
காக்கிறதா?” என்ற கேள்வியை
கேட்கிறார்கள். அவர்களுடமும்
கேட்கப்படுகிறது. இது ஏன்?

என்ன உபாத்தானுக்கு கசக்கிறதா.
இனிக்கிறதா?

ச. ஏதாவதொன்றை
கிடைக்கவேண்டும்.

“வாருங்கள் எம்மிடையே உறவுகளை”

பண்டமில் பெயரால் புதுவருட
வாழ்த்துக்கள் 2022ம் ஆண்டு
மறவாத்தையப் பேணிப்போதுகாக்கும்
அண்டாச மலர் வேண்டும். பிறக்கும்
ஒவ்வொரு குழந்தையின் பெயராலும் ஒரு
மறவாத்தைய நடுகை செய்தால் அதுவே
போதுமானது. தேவைக்கான
வெட்டப்படுகின்ற ஒவ்வொரு மரத்திற்கும்
புதிதாக ஒரு மரக்கன்று நடுகை
செய்யப்படுவதை தாமதமானதும் உறுதி
செய்து கொள்வோமா? மறவாத்தையப்
பேணிணால் அதிலே மனிதம் வாழும்.”

மாணிக்கவாசகர் உணர்ந்தருளிய
சிவபுராணத்தில் தாவர வளத்தில் அருமை
பெருமை இப்படி.
உணர்ந்தெழுதப்பட்டுள்ளது.

“...புல்லாக்கிப், பூண்டாய், பூவாய்,
மராகை, பல்லிடுகாக்கி, மறவாத்தைய,
பாம்பாக்கி, கல்லாய், மனிதராய், பேதலாய்,
காண்களாய், வல்லகரராகி, முனிவராய்,
தேவராய், செங்கொற்றிக்கு இத்தவர
சங்கமத்துடன்...”

தாவர சரிகமத்துள்ளே அமைத்தும்
அடக்கம். ஆனால் அதுதான் தாம் அடக்கி
வைப்பது தகுமா?

பெரியசெய்தல் துன்பத்தால்,
நவனார்,
விண்ண உலகியல் துறை,
விண்ணாபி,
வாழ். பண்டவாசகர் கருமை.

முக்கிய

“ உயிற்றுள்ள விண்ணத்து
வளரும் தாவரங்களுள் மூங்கிலும்
ஒன்று. ஆய்வாளர்களின்
கருத்துப்படி 24
மணிநித்திரம்வாழ்ந்து 100 கொடி
139 அங்குலம் வளருமென்றால்
பாருங்களேன். பொதுவாக
உண்ணப் பிரதேசங்களிலும்,
மணல்ப் பிரதேசங்களிலும்
மூங்கில் வளரும். மூங்கிலில்
ஒருநாள் 700 சாற்றிலும் 1450
இளங்களும் இருப்பதாக
கண்டறிப்பட்டுள்ளது.
உலகெங்கும் பரந்தெழு
வளரும் மூங்கில் பல
வழிகளிலும் பயன்படுவது
சின்பிடுகியது.

மூங்கில் அமெரிக்கா,
ஆபிரிக்கா, வடக்கு
அவஸ்திரேலியா, இந்தியா,
நுரிப்பாக ஹாலாப்பப் பிரதேசம்,
கிழக்கு ஆசியா ஆகிய
பிரதேசங்களில் பரவலாக
உளர்ந்தாலும் ஏனைய
பிரதேசங்களிலும்
உளர்ந்திருப்பதனை
கவனிக்கப்படாதாக உணர்ந்து. எமது
தாட்டிலும் பரவலாக

மூங்கில்கள் வளருவதற்கு வசனவாழ்வு வளர்வதும், இதனை எடுத்து பகுதிக்கிடும் துளர்ந்து அமைந்து பருவனையும் பெறும் நிலைக்கு நாம் இன்னும் வரவில்லை என எண்ணுகிறேன். கயவேலை எழுப்பினைத் தரக்கூடிய மூங்கிலை வளர்த்து வரிய நிலையில் இருக்கும் மட்கள் தமது வாழ்வாழ்வுக்கு வளப்படுத்த முடியும் என்ற கருத்துப் பொறிய முன்னிலைப்படுத்தி இம்மட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது.

மூங்கில் - ஒரு புல்வதை தாவரம்

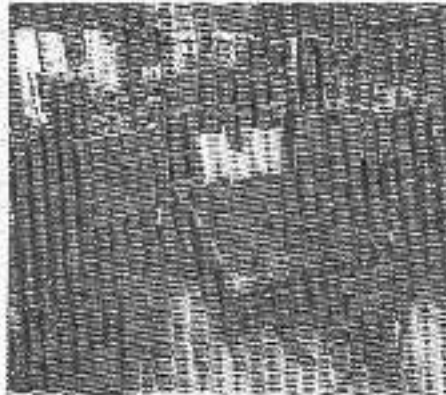
வளர்ந்து பெரிய பருவனிலும் மூங்கில் ஒரு புல்வதைத் தாவரம். இது பொவேசியே (Poaceae) குடும்பத்தைச் சார்ந்தது. ஏறக்குறைய 40 மீட்டர் 8 மீட்டர் வரை வளரக்கூடியது. இதனது பருமன் 1 செ.மீ இலிருந்து 30 செ.மீ வரை இருக்கும். ஏறக்குறைய 60 ஆண்டுகள் வாழும் வல்லமையுடையது.

மூங்கிலுக்கு 5 மணித்தியால சூரிய வெளிச்சம் தேவை. இதற்கு நிறைவான நீர் பசளை ஆகிபன கிடைத்தால் மூங்கிலின் வளர்ச்சி அதிகரிக்கிறது. இறுக்கும்.

மூங்கிலை 1 - 1.5 மீ இடை வெளியில் நடுகை கொள்வதாம். கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்குரிய தாங்கும் மரத்தண்டுகளுக்கு பதிலாக மூங்கில் குறைந்தவரைப் பயன்படுத்துவர்.

மூங்கில் அலங்கார மோதல்

மூங்கில் தளபாடப் பொருட்கள்

புல்லாங்குழல்

மூங்கிலைப் பயன்படுத்தி வீடுகளைக் கட்டுவர். அத்துடன் பாஸங்களை அமைப்பதற்கும் மூங்கில்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இந்த நண்டின் ஒரு துண்டினை பிட்டுக் குழல் தயாரிக்க எம்மவர்கள் பயன்படுத்துவர்.

சீனாவில் கறுத்த மூங்கில் துண்டினைப் பயன்படுத்தி சிறுநீரக நோயை குணப்படுத்த பயன்படுத்துவர். இன்னும் புற்றுநோயை குணமாக்கவும் மருத்தாக பயன்படுகிறது. இந்தோனேசியாவில் நண்டுப்பருதியில் இருக்கும் நீரைப் பயன்படுத்தி எழும்பு சம்பந்தமான நோய்களை குணப்படுத்துகிறார்கள். யுனெஸ்கோ நிறுவனத்தின் தகவலின்படி 70 செக்டேயரில் வளர்க்கப்படும் மூங்கிலிலிருந்து 1000 மூங்கில் வீடுகளை உருவாக்கலாம்.

மூங்கிலைப் பயன்படுத்தி செட்டிகள், காதுதம்மல், கைகளுக்கான வலையங்கள், நெல்லன் என பலவகை அளவிகள் உருவாக்குகிறார்கள்.

இப்பாள் நாட்டில் மூங்கிலின் இளங்குத்து பகுதியை உணவு மாதிரிப்பதற்கான பொருளாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். மரத்தளபாடங்களை அழகாகச் செய்வதற்கு மூங்கில் பெரிதும்

பயன்படுகின்றது.

மேலே குறிப்பிட்டவற்றை ஒருங்கிணைத்துப் பார்த்தால் மூங்கிலை மூன்று முக்கிய தேவைகளுக்காகப் பயன்படுத்தலாம்.

1. விவசாய பண்ணையினது தேவைக்காக
2. மரத்தக தேவைக்கான கட்டிடம் கட்டுவதற்கு, உணவாக மற்றும் கலைப்பொருட்களை உருவாக்க
3. அலங்காரப் பொருட்கள், பாதுகாப்பு பொருட்கள் என்பவற்றை உருவாக்க

மூங்கிலிலிருந்து அழகிய கலையம்சம் கொண்ட தளபாடங்கள் புல்லாங்குழல் என்பன தயாரிப்பதுடன் நான்கும் தளரடுகணாக பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவற்றினை தயாரிப்பதற்கு 3-5 வருட வயது கொண்ட மூங்கில் பயன்படுத்தப்படும்.

இளவயெல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, மூங்கிலை வேளாண் கட்டுகளில் வளர்ப்பர். வேளாண் கட்டுகளில் இதனை வளர்ப்பதில் பலவிதமான நன்மைகள் உண்டு. பல்பிறகு தேனாகவாக மூங்கில் தளபாடங்கள் பயன்படுத்தப்படுவதால் இவற்றினது தேவை அதிகமாகவே உண்டு.

பலவேறு விதமான மருந்து தேவைகளுக்கும் மூங்கில்சாறு

பயன்படுகிறது. மூலத்தில் துள்முதுள்ளோ காணப்படும் குழாய்ப் பகுதியிலுள்ளோ சுரக்கப்படும் தாவர சாரா மூலத்தில் காணப்படும்.

பயன்படுத்தப்படுகிறது.

சைது நாட்டில் மூலத்தில் இனங்களையெடுத்துப் பயிரிட்டு அதன் மூலமான வந்தகத்தை விருத்தி செய்யும் செயலே வாய்ப்புக்கான தாவர வளமாகவும் இதனை விருத்தி செய்வது இன்றைய தேவையாகும். தாவர வளத்தை விருத்தி செய்து அதன் பயன்பாடுகளை முழுமையாக பெற்றிருவோம்.

இலண்டனிலும் இப்படியா?

இலண்டனில் ஒருவர் சினை அலங்கரிப்பு நிலையையொன்றைத் தொடங்கி இலங்கையாகவே அனைவருக்கும் சேவை செய்யத் தொடங்கினார். ஒரு நாள் அங்கு வந்த பூக்கடைக்காரர் ஒருவர் முடி வெட்டிவிட்டு "எவ்வளவு காசு?" என்று கேட்டார். அதற்கு அந்த சினை அலங்கரிப்பாளர் "எனக்குப் பணமெதுவும் வேண்டாம். நான் இதை சேவையாகவே செய்கிறேன்" என்றார். மறுநாள் காலை அவர் அந்த கடைையைத் திறந்த போது "நவீன" என்று எழுதிய அட்டையும் கொத்துப் பூக்களும் இருந்தன.

வேறொருநாள் அங்கு இனிப்புக் கடைக்காரர் ஒருவர் வந்தார். அவரிடமும் முடிவெட்டப் பணம் வாங்காததால் தன் நன்றியைத் தெரிவித்து மறுநாள் "நவீன" என்ற அட்டையும் வகை வகையான இனிப்புகளை அந்த கடையில் வைத்துவிட்டுச் சென்றார்.

பின்பொருநாள் இலங்கையர் ஒருவர் அந்தக் கடைக்கு வந்தார். அவருக்கும் முடிவெட்ட இலங்கை. மறுநாள் அந்த சினை அலங்கரிப்பாளர் கடையைத் திறக்கச்சென்ற போது பெரும் ஆச்சரியம் காத்திரிந்தது. அங்கே பல இலங்கையர்கள் வரிசையில் காத்துக் கிடந்தனர்.

செய்துக் குண்டுச் சத்தங்களால் வெட்டுத் பந்தாப்பவனும் கெட்டலண்ணி மிஞ்சுதலும் ஒருவர் பின் ஒருவராக ஆயிரக்கணக்கில் மக்கள் கூட்டம் கொல்ல முடியாத வேதனையடைவது கயங்கு நகராகிறது. பசி, சோகம், பயம், ஏக்கம்வந்துடன்

சிறுகதை யாருக்குக் கேட்டிருக்கும்..

நவீனமும் பண்டித முறையும்பற்றி மனவிலையையும்

அனைத்துக்கொண்டு பதவியிப் பதுங்கி அந்தக் கூட்டத்தின் தொக்கிறான். அவர்கள் ஒழுங்காகச் சம்பந்தம் படைக்கிறார்கள். நான்குக்கு இருவேளை, பின் ஒருவேளை பண சம்பாதித்து, இன்று அவர்கள் சம்பாதித்து இரண்டு நாட்கள் ஆகின்றன. நல்ல தண்ணீருக்கே வெறுப்பாக இருந்தது. பிரயோகம் பண்ணுவதில் முயற்சித்திருந்தனர். தம்பாய்ச்சிப் பண்ணுவதில் கைவந்த மிதித்துக்கொண்டு சென்றனர். கண்ணாடிமேல் மக்கள் சென்று விழ்த்தனர். பஸ் அடியப்பட்டு அவர்களைப் பட்டனர். ஆனால் அவரவர் யாரையார் கவனிப்பது என்று தெரியாததுதான். தவிர்த்துத் தண்ணீரை முடிந்தவரை மற்றவர்களுக்கும் சிறு சிறு உதவிகளைச்

செய்துகொண்டிருந்தான். "எவ்வளவுக்கும் ஒரு விஷயம் காலம் வரும். தாய் மாறையார் என்ற நபர்களை மனவிலைப் பற்றியவையே வெளியேற்றிவிட்டுத்.

"இந்த துறையில் எங்கள் சலுகையால் முடியாதுமே" என்ற அறிவுப்பார்வையாளர் தனது மனவிலையை மெக்கியவன். அவன் பிசுவர் மனவிலைப்பற்றியவன். சினைக்கும் உணவையும் தாய் பிசுவர்களுக்குக் களைவதுக்குமே அடிப்படையாகி்.

இருந்து வரும் சிறுசுக்கு முனி ஓடத் தொடங்கிய பணம் தொடர்ந்துகொண்டேயிருக்கிறது. சொந்த வீடு வளவு, கற்றல், அடியிறந்து இலி திரவம் எதுவுமற்ற ஒரு முடிவு நிலையிலிருந்துதான்.

அவர்களுக்குப் பட்டி ஆரம்பிப்பதாக
கடவுளையாரிதழ் தவிர்த்தல் இந்து
பாதுங்கனாக சாப்பிடுவதானிதி
பிராபட்டான். மகிட்டுப் பட்டு மெத்தது
வைத்த நனககன் அண்ணையின்
இரண்டு பாயிற் றுபாவிந்து அதுமன்
அருமியர் நுபாவிந்துப் பட்டி
விற்பவெனாடிய தழுவின்னல். அதுவால்
அரிபிடுமா ஐத்தாறு நுபாபவையுப்
தாண்டாது. பாதவா இரண்டாயிற்
நுபா. திக்குகளைக்கும் வாங்கிய
அரிபிடுவாய் கூட சுவைக்க முடியாத
நினைவு. பதாங்குதுரிகுது வெளியே வர
முடியாமல் அரிபிடுவாய் திரில் அருவிட்டு
சாப்பிடுவாய் கொடுவாய். நினைத்துப்
பாங்குகளில் இப்படியெனது துபாபா
வரவாறு கண்டிப்பாய் கொண்டு
நவநிபுணங்குப் பட்டிது.

துபாபாய்க்கன்

முழுமிகிக்கொண்டி அருந்தன.
பாபாய்க்கன் அது மீதம் வாய்க்கன்
மன்கொள் ளிந்து வியம்பினில் பயணம்
தொடர்ந்தது.

அடுத்து ஒரு குளத்தினைக்
கடக்கவெனாடிருந்தது. ஒருவரை
பட்டிபட்டிபட்டி ருபாபவையுப் பட்டி
இருந்தும் அருகவின் டால்
பாதுகாப்பாய் வரிகளையும்
அவர்களுக்கு இருக்கவெனல்.
தவிர்த்தும் தவறு பதாங்குதுவாய் தன்
தவையு கொல் உயரத் தாக்கிபவாறு
மனைவியுடன் குளத்தின் நடுவே
நாக்கித்தொடயவெனல்.

தாந்திதேபிருந்து கோட்டுக்கன்
வந்தவனாடிருந்தது.
குளத்திலேயே பவத் துபுட்டு
மனைடனி. திரும்பி பார்க்கவெ
அருமியர்க்கன் தங்கன் தருகன்
உயிர்களைக் காப்பாற்றாப் பிறக்கவில்
வியாவிருவென்று நடந்தனல். ஒருவாறு
கவையாய் அடைந்த தவிர்த்தும்தன் தன்
தவையெனல் தாக்கி வைத்திருந்த
குழுவெனையாய் கீழே இறப்பினாள்.
கன்னம் பட்டு குழந்தையின் பட்டி
கன்னம் பட்டிபட்டிபட்டிபட்டிபட்டி
அப்போதுவான் அவனுக்கியுப்
கொடுத்தது. அது அருகக் குழுவை
இறக்கிருந்தது. யாருக்காக
அவர்களைப் பயணம் தொடர்ந்ததோ
அது அருகாறுபுப் போனதால்
அவர்கள் இருவரும் கவையின்
கவையெனல் வந்திருந்தனர்.

அப்போது பவத்திருந்து வந்த
ஒரு வாய்க்கன் மன்கொண்டிபவாய்க்கன்
அருகிருந்தது. அது மனைவன்
தருவாய்க்கன் கொண்டு இப்பாடி
சிந்திப்பது கொண்டுந்தது. "கொள்கவ
விராக்கன். அருகிருக்காய் திரும்பி
ஒருபெருக்கி. திரும்பி திரும்பின்
மன்குட்டும் ஆனதாய் பட்டிபட்டிபட்டி",
அது பவரசி சுவாய்" இல் அருமியர்
பவவாய்க்கன் இவற்றின் சிந்தியவருக்கு
மத்தியில் இந்த மயபவின்
அருகருகவன் பாருக்குப்
கொட்டிருக்கவன்".

கொள்கவ

நல்லூர் மந்திரியனை

தமிழர் பாரம்பரியத்தின் தேசிக
நினைவளை பவராற்றுபவாய்க்கன்
தமிழர் பவராபட்டன் பவராபட்ட
பிள்ளைகளின் பாதுகாப்பற்ற
தன்னவகன் கொண்டுபடுத்தப்படுகின்றன.
பவராபட்டிபட்டிபட்டிபட்டிபட்டிபட்டி
பாதுகாப்பற்ற தமிழர்கள்
பிந்தாக்கியவர்கள் என்பது தெரிந்த
வியமே. பவராபட்டிபட்டிபட்டிபட்டிபட்டி
பாதுகாப்பற்ற நம்மவர்கள்
அந்நாறுபற்றவர்கள் என்பதனை
பவராபட்டிபட்டிபட்டிபட்டிபட்டிபட்டி
பிள்ளைகள் காணப்படுகின்றன.

மல்லூர் இராசதானியின்
வரலாற்றினால் எடுத்தியம்பு
கட்டிபட்டிபட்டிபட்டிபட்டிபட்டிபட்டி
ஆயப்பக்கட்டணப்பின் மாற்றங்களுடன்
காணப்படும நல்லூர் கத்தாபி
கோயில், பட்டிபட்டி சிவலிங்கோயில்,
வெயிலுமத்த பிள்ளையார்கோயில்,
வயிளாறுதே கோயில், விரவாவிபட்டன்
கோயில், காளாசப்பிள்ளையார்
கோயில், பூதநாயர் கோயில் என்பவையும்
ஆயப்பக்கட்டணப்பின்
அதிசயமாற்றங்களிற்றித் தொல்பியர்
சிவலிங்கனாகக் காணப்படும்
மந்திரியனை, யமுனை ஏரி, பூதத்தாபி
வனாவை, முத்திரை மண்டபம் என்பவையும்
மிக முக்கியமானவை.

மந்திரியனை, யமுனைஏரி,

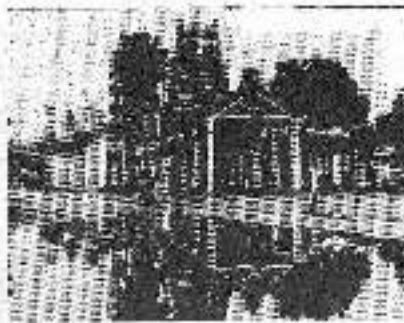

பூதத்தாபியனை, முத்திரையமண்டபம்
என்பவை காணப்படும் இக்கோணியின்
பெயர் எவ்வெத்தென்பவென
கவலுக்கப்படுகிறது. இது
மன்னாறுக்குரியது. அல்லது
மந்திரிக்குரியது. வெளிபதை
திரும்பிப்பது சிறிய சிவலிங்கத்து
அனாறு இப்பகுதிக்கவன்மையில் அரா
வெளி, அரா விரி, சவலிங்கவன் வீதி,
பவராபட்டிபட்டிபட்டிபட்டிபட்டிபட்டிபட்டி,
வெளியு என்பவை அருகருகத்திருப்ப
அதிசயமாற்ற பகுதிகள் அழிவமான
இருப்பதும் சித்தனைக்குரியது.
தவிர்த்து கொத்தமான கோபுரமொன்று
இப்பகுதியில் இருந்திருக்கவன்
பிள்ளையின் அன்னியர்
அப்சிவலிங்கத்தில்
அவ்வியெயிருக்கவன். ஆட்சி புரிந்த

தமிழ் மன்னரின் வம்சத்துவர்கள்
காலகட்டத்தில் அல்லது
அதற்குப்பின்னர் மத்தியியோசுவனின்
இருப்பிடமாக வித்தோப்பு
இருந்திருக்கலாமென நினைக்கலாம்
என்பதொரு கருத்துமுள்ளது.

ஊ.பி. 1478 ஆம் ஆண்டு
சிங்கப்பிராசசேகரன் என்பான்
யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின்
தளபதியானான். அவன்
காலத்திலேயே இந்த மத்தியியனை
அமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.
பிராசசேகரனின் பின்னர் தனது
காலாதுரத்தினால் கொல்லிந்து
மன்னாக்கிய அங்கிலி
சேகரனோடு 1517 இல்
யாழ்ப்பாண அரசின் ஆரியனானவின்
அயர்ந்து கொண்டான். தனது
தனையனாயிப் பற்றியுபசிங்கனாத்
தனது பேச்சாலும் பலத்தாலும்
அடக்கித் தனக்கு மத்தியியாக்
கொண்டான். மத்தியியாகிய
பற்றியுபசிங்கன் வசித்த மானியனாள்
இந்த மத்தியி மன்னராலும்
என்பதொரு கருத்துமுள்ளது.

ஐயோப்பிய
திராவிடக்கட்டகனனின் கருவனா
இக்கட்டத்தில் காணலாம். இன்று
மாதிரி தருகின்ற மத்தியி
மன்னக்கட்டம் பத்தொன்பதாம்
நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ஒல்லாந்தர்
கால முடிக்கப்பட்டிருப்பது
பதினெந்தாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த
தமிழரின் பிரதான கட்டகத்தைப்பற்றி

நல்லூர் மன்னர் மன்னரின் தோற்றம்

யமுனா ஏரி

கொண்டிருந்தது என்று பிரதான
கட்டிடம் அல்லினாலும், அதையினாலும்
கதோச கட்டிடமாயிடு
அமைக்கப்பட்டுள்ளது. முன் மூலம்
ஒல்லாந்த மன்னத்தினால்
நீக்கிவிட்டுப்பாத்தால் பழைய
கட்டிடத்தின் முகப்பினைக்காணலாம்.
கருவனன்களின் மீது மரச்சிறப்பு
பொதியை வேலைப்பாட்டால் மேல்
இரண்டு யானைத்தந்தங்களால்
கொருத்தியமைப்போன்ற குழியை
வனாவிலான இரு மரச்சட்டங்கள்
கடை முகப்பினைத்தந்தாயி
நிற்கின்றன. இதுதான் பழைய மத்தியி

மன்னரின் முகப்பின்தோற்றம். இம்
மூலம் வாயிலில் உள்ள படியில் கால்
பதித்து முன் விழாந்தையின் ஏரினாக
வாயிலினில் திரைநாடு பக்கங்களிலும்
அனாசகலதோடான திரு
அல்லிருக்கைகள்
காணப்படுகின்றன. மானியனில்
வசித்த பிரமுகனாச்சந்திக்க வருவோர்
அமர்ந்து காத்திருக்கும் இருக்கைகள்
அவை. முன் விழாந்தையைக்
கட்டத்தும் அனாந்த உயர்ந்த
வேலைப்பாட்டுடன் கடிய விட்டுக்கருவு
காணப்படுக.

மத்தியி மன்னரின்
கடக்குபக்கத்தில்
பாழையனாக்கினாறு ஒன்றுள்ளது.
அது அமைப்பது
கட்டத்திற்குள்ளேயும் கட்டத்திற்கு
வெளியேயும் அமைந்துள்ளன.
கட்டத்திற்குள்ளேயுள்ள பகுதி
நீண்ட குளியலைத்தொழுகத்தினாத்
தருகின்றது. இக்கிளத்திற்குப்
பாழையனா யமுனாவுக்கும்
நிலத்தடியின் ஒரு கரங்கம்
இருப்பதால் ஸ்தலம் உண்டு. மன்னன்
சிங்கனாடு பிராசசேகரன் யமுனா
நதியின் தீர ஏரியில் பெற்று
பகலுரைய தனமத்த போது
மத்தியியனனின் கிளற்றியுள்
அப்புகிற தீர் கலக்க குத்திரமர்க்கார்
செய்ததாக ஐதீகம். மத்தியி மன்னரின்
பிறப்பக்கத்தில் உடைந்த சிதைந்த
சுவர்கள்
காணப்படுகின்றன. கட்டிடத்தில்

தென்மேற்குப்பக்கத்தில் நிலைநா
ஒன்று காணப்படுகின்றது. அது இன்று
சிங்கத்து வாயில்
முடிக்காணப்படுகின்றது.

ஒல்லாந்தர் காலத்தில்
மத்தியியனனின் முன்மூலம்
ஒல்லாந்தக்கட்டப்பாளியில் பதிதாக
அமைக்கப்பட்டது. பின்னர்
ஒல்லாந்தரால் இந்த
மத்தியிமன்னையம்
கங்கிவித்தோடையம் ஏரத்தில்
விடப்பட்டதாகவும் அமர்ந்தினா
யாழ்ப்பாணப் பிரமுகர்கள் சிலரும்
மேலில் தாமசுத்தாக்கள் சிலரும்
வாங்கியதாகவும் தெரிய வருகின்றது.

இப்பொழுது வரலாற்றினால்
கொண்ட மத்தியியனை இன்று
பாழைந்த நிலையில்
காணப்படுகின்றது. "தான் தமிழன்"
எனத்தலை நிமிர்ந்து நின்ற ஒரு தமிழ்
மன்னனிலுடைய பண்டைய
சின்னங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டிய
பொறுப்பு தமிழர்க்காகிய
ஒல்லாந்தருவருடைய கடமை
என்பதனை தர்மத்தின் மனத்தில்
கொள்ள வேண்டும்.

"தல்லூர் மத்தியிமனை
ஒல்லாந்தருவரும் பாதுகாக்க வேண்டிய
தொல்லையின் சின்னமாகும்"

மீரா / வாரி. பங்காக்கத்தாக

மதுங்களைப் பாடுவேன்

வாரும் வள்ளுவரே
மக்கட் பண்பில்லாதாரை
என்ன சொன்னீர்?
மரம் என்றீர்
மரம் என்றால் அவ்வளவு மட்டமா?

பாஞ்சாலி மீட்காத
பாமரை என்னவென்றீர்?
நெட்டை மரங்கள் என்றீர்
மரங்கள் என்றால் அவ்வளவு கேவலமா?

வணக்கம் ஓளவையே
நீட்டோலை வாசியான்
யாரென்றீர்?
மரம் என்றால் அத்தனை இழிவா?

மரம்
சிருஷ்டியின் ஒரு சித்திரம்
பூமியின் ஆச்சரியக் குறி
நினைக்க நினைக்க
செஞ்சூறும் அனுபவம்

பக்கத்தில் யாரது
பாரதிதானே

விண்மீனுக்குத் தூண்டில் போடும்
கிளைகள்
சிரிப்பை ஊற்றி வைத்த இலைகள்
உயர் ஒழுகும்
மலர்கள்
மனிதன் தரா ஞானம்
மரம் தரும் எனக்கு

கவிஞர் வைகுந்தி

மனிதன் தோன்று முன்
மரம் தோன்றிற்று
மரம் நமக்கண்ணின்
அண்ணனைப் பழிக்காதீர்

மனித ஆயுள்
குமிழிக்குள் கட்டிய கூடாரம்
மரம் அப்படியா?
வளரும் உயிர்களில்
ஆயுள் அதிகம் கொண்டது
அதுவே தான்.

மனித வளர்ச்சிக்கு
முப்பது வந்தால்
புற்றுப் புள்ளி
மரம் அப்படியா
இருக்கும்வரை பூப்பூக்கும்
இறக்கும்வரை காய்காய்க்கும்
வெட்டி நட்டால்
கிளை மரமாகும்
வெட்டி நட்டால்
கரம் உடப்பாகுமா?

மரத்தை அறுத்தால்
ஆண்டு வளையம்
வயது சொல்லும்
மனிதனை அறுத்தால்
உயிரின் செலவைத்தான்
உறுப்பு சொல்லும்

மரத்திற்கும் வழுக்கை விழும்
மறுபடி முளைக்கும்
நமக்கோ
உயிர் பிரிந்தாலும்
மயிர் உதிர்ந்தாலும்
ஒன்றென்றிக

மரங்கள் இல்லையேல்
காற்றை எங்கேபோய்ச்
சலவை செய்வது
மரங்கள் இல்லையேல்
மழைக்காக எங்கே போய்
மனுச் செய்வது?
மரங்கள் இல்லையேல்
மண்ணின் மடிக்குள்ளே
ஏதப்பா ஏரி?

பறவைக்கும் விலங்குக்கும்
மரம்தரும் உத்தரவாதம்
மனிதர் நாம் தருவோமா?
மனிதனின் முதல் நண்பன்
மரம்
மரத்தின் முதல் எதா!
மனிதன்
ஆயுதங்களை மனிதன்
அதிகம் பிரயோகித்தது
மரங்களின் மீது தான்

உண்ணக் கனி ஒதுங்க நிழல்
உடலுக்கு மருந்து உணர்விற்கு
விருந்து
அடையக் குடில் - அடைக்க கதவு
அழகு வேலி ஆடத் தூளி
தடவத் தைலம் - தாளிக்க
எண்ணெய்
எழுதக் காகிதம் - எரிக்க விறகு

மரம்தான்
மரம்தான்
எல்லாம் மரம்தான்

மறந்தான்
மறந்தான்
மனிதன் மறந்தான்

எரித்தோம்
சுடலை விறகு
மரத்தின் உபயம்

பிறந்தோம்
தொட்டில்
மரத்தின் உபயம்

மரம்தான்
மரம்தான்
எல்லாம் மரம்தான்

நடந்தோம்
நடைவண்டி
மரத்தின் உபயம்

மறந்தான்
மறந்தான்
மனிதன் மறந்தான்

எழுதினோம்
பென்சில் பலகை
மரத்தின் உபயம்

மனிதா
மனிதனாக வேண்டுமா?
மரத்திடம் வா

மணந்தோம்
மாலை சந்தனம்
மரத்தின் உபயம்

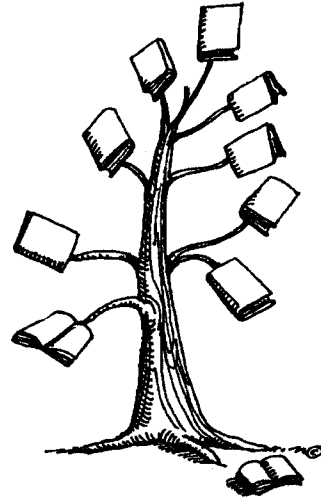
ஒவ்வொரு மரமும்
போதிமரம்.

கலந்தோம்
கட்டில் என்பது
மரத்தின் உபயம்

துயின்றோம்
தலையணைப் பஞ்சு
மரத்தின் உபயம்

நடந்தோம்
பாதுகை ரப்பர்
மரத்தின் உபயம்

இறந்தோம்
சுவப்பெட்டி பாடை
மரத்தின் உபயம்

புதிர்

போட்டி ௧௯.12

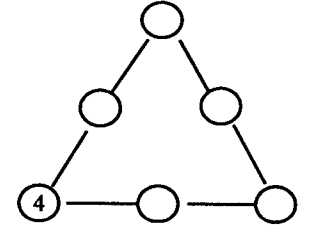
சோ. கிருஷ்ணதாஸ்

பரிசு ரூ. 500

கீழுள்ள புதிர்களுக்கான விடைகளை 05-02-2011 இற்குமுன் எமது முகவரிக்கு அனுப்பிவைக்கலாம். சரியான விடையனுப்பிய அதிஷ்டசாலி மாணவருக்கு ரூபா 500.00 வழங்கப்படும்.

1. Diophantus என்பவர் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த கிரேக்க நாட்டு கணித அறிஞர். அவர் கல்லறையில் கீழ்க்கண்டவாறு எழுதப்பட்டுள்ளது. அதிலிருந்து அவர் உயிர் வாழ்ந்தது எத்தனை ஆண்டுகள் எனக்கூறுங்கள் பார்க்கலாம். Diophantus என்பவர் அவர் வாழ்ந்ததில் ஆறில் ஒரு பங்கு குழந்தைப் பருவத்தில் கழிந்தது. பன்னிரண்டில் ஒரு பங்கு வாலிபப் பருவத்தில் கழித்தார். ஏழில் ஒரு பங்கு விவாகம் செய்துகொள்ளாமல் கழிக்கப்பட்டது. திருமணத்திற்கு ஐந்து ஆண்டுகள் பிறகு ஒரு மகன் பிறந்தான். தனது வாழ் நாளில் அரைப்பங்குடன் நான்கு ஆண்டுகளை மகனுடன் கழித்துவிட்டு இவர் இறந்தார்.

2. ஒன்று முதல் ஆறு வரையுள்ள எண்களைப் பயன்படுத்தி எப்படிக்கூட்டினாலும் பன்னிரண்டு வரும்படியாக வட்டங்களுக்குள் இலக்கங்களை இடுக.

3. ஐந்து பேர் 5 இலட்டுகளை உண்பதற்கு 5 மணி நேரம் எடுத்தால் ஏழு இலட்டுகளை ஏழு மணி நேரத்தில் உண்பதற்கு எத்தனை பேர் வேண்டும்.

கீழே 10ல் வெளிவந்த புதிர் போட்டிக்கான விடைகள்

- i) 90
- ii) 3
- iii) வட்டம்

நீங்களும் சந்தாதாரராகலாம்!

நீங்களும் இந்த அறிவியல் பல்கலை மாசிகையின் சந்தாதாரராகுவதன் மூலம் எமது முயற்சிக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்க முடியும்.

ஓராண்டுக்கான சந்தா ரூபா. 410 மட்டுமே!

கீழே உள்ள மாதிரிச் சந்தாப் படிவத்தைப் பிரதி செய்து அதில் கேட்கப்பட்ட விபரங்களை எழுதி, சன்னாகம் தபால் நிலையத்தில் மாற்றக்கூடியதாக காசுக்கட்டளையை அனுப்பிவைப்பதன் மூலம் அல்லது கீழ்க்கண்ட வாங்கிக் கணக்கில் பணத்தைச் செலுத்தி பற்றுச் சீட்டை அனுப்புவதன் மூலம் “வரை” யின் சந்தாதாரராக இணையுங்கள்.

காசுக்கட்டளை அனுப்பவேண்டிய முகவரி:

நிர்வாக ஆசிரியர்,
“வரை” வெளியீட்டகம்,
மகுடம் அசோசியேற்ஸ்,
இணுவில் சந்தி,
இணுவில்,
யாழ்ப்பாணம்.

வங்கத் தொடர்புக்கு:

R. Thananjeyan
Commercial Bank -
Chunnakam
A/C No. 8107004995

சந்தாப் படிவம்

முழுப் பெயர்:
முகவரி:
.....
.....
பிறந்த திகதி:
தொழில்:
தொ. இல:
சேர விரும்பும் சந்தாக்காலம்:
திகதி. ஒப்பம்.

“வரை”புடனான தொடர்புகளுக்கு

இ. தனஞ்சயன் - 0776701661, இ. கிருபாகரன் - 0717884331 (யாழ்ப்பாணம்), நாகராசா சரவணன் - 0777866754 (கொழும்பு), க. அன்பழகன் - 077 2092013, 077 9876937 (வவுனியா, மன்னார்), ஆ. பரமேஸ்வரன் - 0779791366 (மட்டக்களப்பு).

இந்த அறிவியல் பல்கலை மாசிகை “வரை” குழுமத்தினரால் மகுடம் அசோசியேற்ஸ் நிறுவனத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்படுகிறது.

F1 EDUCATION CENTRE

MS Office

Hardware & Networking

Computer Programming (VB.Net, C#)

Web Designing

Database Designing (SQL)

DeskTop Publishing (DTP)

Computerized Accounting

O/L ICT & A/L GIT

Kids' Computer Programme

Sinhala & English Classes

Maths Classes for (O/L & A/L)

பிரத்தியேகமாகவும்

குடிவாகவும்

கற்பிக்கப்படும்

K.K.S Road, Inuvil Junction, Inuvil.

0717884331